84

யூதேயாவில் உறக்கமின்மை

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #36

VII. இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).

H. வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள் (தொடர்ச்சி).

2. கெத்செமனே தோட்டம் (மத். 26:30, 36-46; மாற். 14:26, 32-42; லூக். 22:39-46; யோவா. 18:1).
3. காட்டிக் கொடுக்கப்படுதல் மற்றும் கைதாகுதல் (மத். 26:47-56; மாற். 14:43-52; லூக். 22:47-53; யோவா. 18:2-11).
4. யூதர்களால் "விசாரிக்கப்படுதல்" (முதல் மற்றும் இரண்டாம் நிலைகள்):
   a. முதல் நிலை: அன்னாவினால் சோதிக்கப்படுதல் (யோவா. 18:12-14, 19-23).
   b. இரண்டாம் நிலை: காய்பா மற்றும் சனதெரீன் சங்கத்தாரால் ஆக்கினைத் தீர்ப்பிடப்படுதல் (மத். 26:57, 59-68; மாற். 14:53, 55-65; லூக். 22:54அ, 63-65; யோவா. 18:24).

அறிமுகம்

நீங்கள் எப்போதாவது உறக்கமற்று இரவைக் கழித்து இருக்கின்றீர்களா? ஒருவேளை நீங்கள் ஏக்கத்தினால் அல்லது பய உணர்வினால் அல்லது வேதனையினால் நிறைந்து தூக்கம் வராத நிலையில் இருந்து இருக்கலாம். நான் உறக்கமற்ற சில இரவுகளைக் கொண்டிருந்துள்ளேன் - மற்றும் நீங்களும் அநேகமாக அவ்வாறான இரவுகளைக் கொண்டிருந்து இருக்கலாம். இயேசு தமது மரணத்திற்குச் சற்று முன்னதாக, உறக்கமற்ற இரவு ஒன்றைக் கொண்டிருந்தார். அவரது சீஷர்கள் ஒரு மணி அல்லது அதற்குச் சற்றேக் குறைவான நேரம் ஆழ்ந்து உறங்கியிருக்கலாம் (மத். 26:40), ஆனால் அவர் அவ்வாறு உறங்கவில்லை. அந்த இரவின் முதல் பகுதியில், இயேசுவின் சிந்தனைகள் உறக்கத்திற்கு இசைந்தவைகளாக இருக்கவில்லை; அந்த இரவின் கடைசிப் பகுதியில், அவரது விரோதிகள் அவரை உறங்க அனுமதிக்கவில்லை.

நமது முந்திய பாடம் யோவான் 14-17ன் மீதானதாக இருந்தது. அந்த அத்தியாயங்களில் அவர் கலந்துரையாடிய ஒவ்வொரு தலைப்பின்போதும், கர்த்தர் இருந்த இடம் பற்றி மிகச் சரியாக நாம் அறிவது இல்லை. அத்தியாயம் 14ன் கடைசியில் இயேசு, "இவ்விடம் விட்டுப் போவோம் வாருங்கள்" என்றார் (வ. 31ஆ). இது, அவரும் அவரது சீஷர்களும் அந்த வேளையில் மேல்வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டனர், அத்தியாயம் 15, 16 மற்றும் 17ல் உள்ள விஷயங்கள், அவர்கள் கெத்செமனே தோட்டத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கையில் பேசப்பட்டன என்று சுட்டிக் காண்பிக்கலாம்.[1] இதற்கு மறுபுறம், இயேசு, "போவோம் வாருங்கள்" என்று கூறியபின்பு, அவர்கள் புறப்படுவதற்கு முன்பு சற்றே தாமதித்து இருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உள்ளது. (ஒருமுறை என்னிடம் வந்த விருந்தினர்கள் "நாங்கள் போகவேண்டும்" என்று கூறிய பின்பு ஒருமணி நேரம் தாமதமாகப் புறப்பட்டார்கள்.) இருப்பினும், ஏதோ ஒருவேளையில் கிறிஸ்துவும் பதினொருவரும் மேல்வீட்டை விட்டு, கெத்செமனே தோட்டத்தை நோக்கிச் செல்லப் புறப்பட்டனர் (மத். 26:30, 36).[2]

இயேசுவின் விரிவான உரைகள் முடிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த வேளையில் இருந்து, சுவிசேஷ விவரங்களின் எழுத்தாளர்கள் பிரசங்கத் துவங்களுக்குப் பதிலாக வரலாற்றின்மீது அக்கறையாயிருந்தனர்.[3] இருந்த போதிலும், இயேசுவின் சிலுவை மரணத்திற்கு முன்னான கடைசி மணி வேளைகளில் இருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை அதிகமாக உள்ளன.

பாழாக்கும் பெருந்துக்கம்
(மத். 26:30, 36-46; மாற். 14:26, 32-42; லூக். 22:39-46; யோவா. 18:1, 2)

மேல்வீட்டின் நிகழ்ச்சி ஒரு பாடலுடன் முடிவுபெற்றது: "அவர்கள் ஸ்தோத்திரப் பாட்டைப் பாடின பின்பு, ... புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்" (மத். 26:30; மாற். 14:26ஐக் காணவும்). பாரம்பரியமாக, பஸ்கா விருந்தானது, "ஹல்லெல்[4] சங்கீதங்களை (சங். 115-118) பாடுதலுடன் முடிவடைந்தது."[5] ஹல்லெல் சங்கீதங்களை ஏவிய தேவத்துவத்தில் கிறிஸ்துவும் ஒரு பாகமாக இருந்தபடியால் (2 பேது. 1:21), ஒரு பாடல் எழுத்தாளர் தாம் சொந்தமாக இயற்றியவற்றைத் தாமே பாடிக் கொண்டிருந்தார். இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் தேவனிடம் தங்கள் குரலை உயர்த்தியதை உங்கள் மனதில் காணுங்கள்; காற்றினால் முரடுபட்ட ஆண்குரல்கள் துதியில் ஒன்று கலந்ததைக் கேளுங்கள். அவர்கள் பாடிய பாடல் அநேகமாக, "கர்த்தரைத் துதியுங்கள், அவர் நல்லவர்; அவர் கிருபை என்றுமுள்ளது" (சங். 118:1) என்று தொடங்கும் கடைசி ஹல்லெல் சங்கீதமாக இருந்திருக்கலாம். "சிலுவையின் நிழலானது கிறிஸ்துவின் துதியில் இருந்த ஆவியை அணைத்துப் போடவில்லை."[6]

எஜமானர் தமது அப்போஸ்தலர்களுடன், குறுகலான தெருக் களினூடே நடந்து, நகரத்தின் வாயில்களின் வழியாகச் சென்று, கெதரோன்

பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து,[7] ஒலிவ மலையின் சரிவுகளை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார் (யோவா. 18:1; லூக். 22:39). அங்கே அவர்கள் "கெத்செமனே என்னப்பட்ட இடத்திற்கு"[8] வந்தார்கள் (மத். 26:36; மாற். 14:32ஐக் காணவும்), இது "இயேசு தம்முடைய சீஷருடனே கூட அடிக்கடி" போயிருந்த "தோட்டமாக" இருந்தது (யோவா. 18:1, 2; லூக் 21:37ஐக் காணவும்). கெத்செமனே இருந்த இடம் என்று பாரம்பரியமாக வழங்கப் படும் இடமானது பொன்வாயிலுக்கு நேர் கிழக்கு திசையில் அரை மைலுக் கும் குறைவான தூரத்தில் உள்ளது - இது மதில்களால் சூழப்பட்டிருந்த, எழுபது சதுர கெஜங்கள் பரப்பளவுடைய தோட்டமாயிருந்தது, இதில் கரணைகள் கொண்ட ஒலிவ மரங்கள் எழுபத்து ஐந்து அல்லது அதற்குச் சற்றேக் குறைவான எண்ணிக்கையில் இருந்தன.[9] "கெத்செமனே" என்பது (எபிரெயு அல்லது அரமாயிக் மொழியிலிருந்து தழுவப்பட்ட) கிரேக்க மொழி வார்த்தையின் ஒலிபெயர்ப்பாக உள்ளது, இது "எண்ணெய் பிழியும் இடம்" என்று அர்த்தப்படுகிறது. இது ஒலிவ மலைக்கு அந்தப் பெயரைக் கொடுத்த ஒலிவ மரங்களின் விளைவைப் பயன்படுத்திய எண்ணெய் பிழியும் இடமாக இருந்தது (அல்லது இருந்திருந்தது) என்பது உறுதி.

கிறிஸ்து தமது சீஷர்களில் எட்டுப்பேரை (மத். 26:36ஐக் காணவும்), ''நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு ஜெபம்பண்ணுங்கள்'' என்று புத்திகூறி (லூக். 22:40) விட்டுச் சென்றார். பின்பு அவர் பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோரை அழைத்துக்கொண்டு (மத். 26:37அ; மாற். 14:33அ), நிழல்களினூடே முன் சென்றார்.[10] எதிர் வந்துகொண்டிருந்த உடல் ரீதியான மற்றும் ஆவிக்குரிய பெருந்துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, அவர் "திகிலடையவும், மிகவும் வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்" (மாற். 14:33ஆ). அவர் தமது மூன்று நண்பர்களிடத்தில், ''என் ஆத்துமா … துக்கங்கொண்டிருக்கிறது; நீங்கள் இங்கே தங்கி, என்னோடேகூட விழித்திருங்கள்" என்று கூறினார் (மத். 26:38).

அவர் தோட்டத்திற்குள் இன்னும் சற்றுத் தூரம் சென்று, பின்பு "முகங்குப்புற விழுந்து,[11] என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னை விட்டு நீங்கக் கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும்" என்று கூறி ஜெபித்தார் (மத். 26:39அ; மாற். 14:35, 36; லூக். 22:42). ''இந்தப் பாத்திரம்'' என்ற சொற்றொடரானது அவரது மரணம் மற்றும் அத்துடன் சுமத்தப்படும் யாவற்றையும் குறித்தது. பின்பு அவர், "ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்றும் கூடுதலாகக் கூறினார் (மத். 26:39ஆ).

அவர் பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவானிடம் திரும்பி வந்து, அவர்கள் தூங்கக் கண்டார் (மத். 26:40). அவர், "ஒருமணி நேரம் நீ[ங்கள்] விழித்திருக்கக் கூடாதா?" (மாற். 14:37ஆ) என்று கேட்கையில் அவரது குரலானது ஏமாற்றத்தினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்து, தோட்டத்தின் மையப்பகுதிக்குத் திரும்பிச் சென்று ஜெபிக்கத் தொடங்கினார்: ''என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணினாலொழிய இது என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடாதாகில், உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது" என்று ஜெபம்பண்ணினார் (மத். 26:42). அவர்

எழுந்து மூன்று சீஷர்களிடத்தில் திரும்பவும் சென்றார் - மீண்டும் அவர்கள் தூங்கக் கண்டார் (மத். 26:43). அவர்கள் விழித்திருக்கக் கூடாதா என்று கேட்டபோது,[12] அவர்கள் "தாங்கள் மறுமொழியாக அவருக்குச் சொல்வது இன்னதென்று அறியாதிருந்தார்கள்" (மாற். 14:40ஆ). விழித்திருப்பதற்குத் தங்களிடத்தில் திறனற்று இருந்ததினால் அவர்கள் சங்கடப்பட்டிருக்க வேண்டியிருந்தது மற்றும் எவ்வாறு மன்னிப்புக் கேட்பது என்பதை அவர்கள் அறியாது இருந்தனர். மாற்கு, "அவர்களுடைய கண்கள் மிகுந்த நித்திரை மயக்கம் அடைந்திருந்தபடியால்" என்று குறிப்பிட்டார் (மாற். 14:40அ), அதே வேளையில் லூக்கா, "அவர்கள் துக்கத்தினாலே[13] நித்திரை பண்ணி[னார்கள்]" என்று விளக்கப்படுத்தினார் (லூக். 22:45).

இந்தக் காட்சியை நீங்கள் உங்கள் மனதில் சித்தரிக்கும்போது, பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோர், கிறிஸ்து அவர்களை விட்டுச் சென்ற உடனே தூங்குவதற்குக் கீழே படுத்துவிட்டதாக நினைக்க வேண்டாம். மாறாக, அவர்கள் தூக்கத்துடன் போராடி ஆனால் அந்தப் போரில் தோற்றுப்போனவர்களாகக் காணுங்கள், கடைசியில் அவர்கள் தரையில் பலமாய் விழுந்துபோகும் வரையிலும், அவர்களின் கண்ணிமைகள் கனத்துக் கொண்டிருந்தன. ஆம், அவர்கள் விழித்திருந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் அவர்கள் உடல்ரீதியாகவும் உணர்வு ரீதியாகவும் சக்தி தீர்ந்து போயிருந்தனர் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

மூன்றாவது முறையாக அவர்களை விட்டுச் சென்ற இயேசு ஜெபத்தில் வீழ்ந்தார்: "அவர் மிகவும் வியாகுலப்பட்டு அதிக ஊக்கத்தோடே ஜெபம் பண்ணினார்; அவருடைய வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய்த் தரையிலே விழுந்தது" (லூக். 22:44). எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், "அவர் ... பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி, வேண்டுதல்செய்து" என்று கூறினார் (எபி. 5:7அ). அவரது ஜெபங்களுக்குப் பதிலாக, "வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் தோன்றி, அவரைப் பலப்படுத்தினான்" (லூக். 22:43).[14]

மூன்றாம் முறையாகக் கிறிஸ்து தமது சீஷர்களிடத்தில் திரும்பியபோது, அவரது உள்ளான குழப்பம் ஒழிந்துபோயிருந்தது. அவர் தமது சீஷர்களிடத்தில், "இனி நித்திரைபண்ணி இளைப்பாறுங்கள்;[15] இதோ, மனுஷகுமாரன் பாவிகளுடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிற வேளை வந்தது.[16] என்னைக் காட்டிக் கொடுக்கிறவன் இதோ, வந்துவிட்டான் ..." என்றார் (மத். 26:45, 46).

கொடூரமான கைது செய்யும் நிகழ்ச்சி (மத். 26:47-56; மாற். 14:43-52; லூக். 22:47-53; யோவா. 18:2-11)

கிறிஸ்து இதைப் பேசிக்கொண்டிருக்கையிலேயே, ஒரு ஜனக்கூட்டமானது - ஒருவேளை நூற்றுக்கணக்கான மனிதர்களைக் கொண்ட கூட்டமானது - தோட்டத்தில் குவிந்தது (மத். 26:47அ; மாற். 14:43அ; லூக்.

22:47அ). இந்தக் கொலைகாரக் கும்பலானது யூதாஸினால் வழிநடத்தப் பட்டது.[17]

மற்ற சீஷர்கள் உறங்கிக் கொண்டு இருந்திருக்கலாம், ஆனால் யூதாஸ் உறங்காதிருந்தான். அவன் சனதெரீன் சங்கத்தாருடன் செய்து கொண்டிருந்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, அவர்களை எஜமானரிடத்தில் வழிநடத்த வேண்டியிருந்தது (அப். 1:16ஆ-வைக் காணவும்). ஒருவேளை அவன் முதலில் மேல்வீட்டில் ஆய்வு செய்திருக் கலாம். கடைசியில் அவன், கிறிஸ்துவின் விரோதிகளை, அவனுடனும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களுடனும் இயேசு அடிக்கடி போயிருந்த இடமான ஒலிவ மலையின் அடிவாரத்திற்கு வழிநடத்திச் சென்றான் (யோவா. 18:2).

யூதாஸ் "பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் மூப்பர்களும் - அதாவது சனதெரீன் சங்கத்தார்[18] அனுப்பிய திரளான ஜனங்களுடன்" இருந்தான் (மத். 26:47; மாற். 14:43). இந்தக் கும்பலில், "தேவாலயத்துச் சேனைத் தலைவர்களும்" "பிரதான ஆசாரியர்களால் அனுப்பப்பட்ட" ஊழியக் காரரும் இருந்தனர் (லூக். 22:52; யோவா. 18:3). இவர்கள் தேவாலயத்தில் யூதப் பாதுகாப்புப் படையின் தலைவர்களாய் இருந்தனர்[19] இந்தப் படையானது ஆலோசனைச் சங்கத்தாரால் பராமரிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் குழுவில் ரோமப் போர் வீரர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தது தான் ஒருவேளை மிகவும் வியப்புக்கு உரியதாக இருந்திருக்கும். சனதெரீன் சங்கத்தார், [இயேசுவை] கைது செய்வதில் தங்களுக்கு உதவும்படி ரோமர்களை அழைத்திருந்தனர் என்பது உறுதி.[20] யோவான் சுவிசேஷத்தின் படி, கிறிஸ்துவைப் பிடிக்க வழிநடத்தியவர்களில் "போர்ச் சேவகரும் ஆயிரம் போர்ச் சேவகருக்குத் தலைவனும்" (யோவா. 18:12; வ. 3ஐக் காணவும்) இருந்தனர். ரோமச் சேனையொன்று சாதாரணமாக அறுநூறு போர்வீரர்களைக் கொண்டிருக்கும்.[21] இவ்வளவு பேர்கள் கிறிஸ்துவைப் பிடிக்க வந்திருப்பார்கள் என்று கூற வாய்ப்பில்லை; ஆனால் மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் உள்ள "திரளான ஜனங்கள்" (மத். 26:47) தோட்டத்திற்கு வந்தனர் என்ற கூற்றின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது, அநேகமாக பலநூறு படையணிவீரர்கள் அங்கு இருந்திருக்கலாம். இவர்களும் மற்றும் கூட்டத்தில் இருந்த மற்றவர்களும் "பட்டயங்கள் மற்றும் தடிகள்" போன்ற "ஆயுதங்களை" எடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தனர் (யோவா. 18:3; மத். 26:47, 55; மாற். 14:43, 48; லூக். 22:52).[22]

ஒரு மனிதரைக் கைது செய்வதற்கு இவ்வளவு பேர் ஏன் அனுப்பப் பட்டனர்? ஒருவேளை அவர்களுக்கு, அவர் "கைது செய்யப்பட முடியாத மனிதர்" என்று கூறப்பட்டு இருந்திருக்கலாம் (யோவா. 7:30, 44; 10:39). அற்புதங்களைச் செய்பவர் என்ற வகையில் அவரது நற்பெயரைப் பற்றி அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை; அவர் ஒரு வார்த்தையைக் கொண்டு அத்திமரத்தைப் பட்டுப்போகச் செய்ய முடிந்திருந்தது என்று கூட அவர்கள் கேள்விப்பட்டு இருந்திருக்கலாம் (மத். 21:19ஐக் காணவும்). காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், அது பொருத்த மில்லாத ஒரு காட்சியாக இருந்தது: ஆயுதம் தரித்திருந்த நூற்றுக்கணக்கான மனிதர்கள், பிறரை ஒருக்காலும் துன்புறுத்தியிராத, மறுகன்னத்தைத்

திருப்பிக் காட்டுமாறு தமது சீஷர்களுக்குப் போதித்திருந்த ஒருவரைப் பிடித்துச் செல்ல வந்திருந்தனர் (மத். 5:39).

யூதாஸ் இயேசுவை அடையாளப்படுத்தக் கூடுவதற்கு ஒரு சைகையை முன்னேற்பாடு செய்து வைத்திருந்தான்: அவன், ஒரு சீஷன் தனது குருவை வாழ்த்துவதுபோல் எஜமானரின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு வாழ்த்துவான் (மத். 26:48; மாற். 14:44). அப்படிப்பட்ட பாசாங்கு எதையும் கிறிஸ்து நீக்கிப் போட்டார். அவர், "யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் (யோவா. 18:4). அவர்கள், "நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம்" என்று கூறிய போது, அவர் தைரியமாக, "நான்தான்" என்று பதில் அளித்தார் (யோவா. 18:5).

அவர் அதைக் கூறியபோது, அவரைப் பிடிக்கவிருந்தவர்கள் "பின்னிட்டுத் தரையில் விழுந்தார்கள்" (யோவா. 18:6). அவர்கள் சுருண்டு விழுந்தது என்பது கர்த்தருடைய தெய்வீக வல்லமையின் செயல்விளக்கமாக இருக்கலாம். பெரும்பாலும், இது அவரது தெய்வீக பிரசன்னத்தின் திகைக்க வைக்கும் மறுசெயலாக இருந்தது.[23] G. ஹால் டோட் அவர்கள், "அவர்கள் மலைத்தவர்களாக, வெட்கமடைந்தவர்களாக, மற்றும் அவருக்கு முன்பாகப் பாதுகாப்பற்றவர்களாக உணர்ந்தனர். அவரது பரிசுத்தத்தின் வெண்மையான ஒளியானது அவர்களுடைய ஆத்துமாக்களுக்குள் ஒரு குற்ற உணர்வைக் கொண்டு வந்தது ... அவர்கள் அவரைப் பிடிக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்திருந்தனர், ஆனால் அவர்தாம் அவர்களைப் பிடித்திருந்தார்."[24]

உடன்பாடற்ற அந்தக் கும்பலை அதன் நோக்கப் பணிக்குக் கிறிஸ்து மறுபடியும் அழைக்க வேண்டியிருந்தது. மீண்டும் அவர், "யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?" என்றார். அவர்கள் "நசரேயனாகிய இயேசுவை" என்று திரும்பவும் பதில் கூறினார்கள் (யோவா. 18:7). இயேசு, "நான்தானென்று உங்களுக்குச் சொன்னேனே" என்று கூறினார் (யோவா. 18:8அ). பின்பு அவர் பதினொருவரையும் சுட்டிக்காண்பித்து, "என்னைத் தேடுகிறதுண்டானால், இவர்களைப் போகவிடுங்கள்" என்றார் (யோவா. 18:8ஆ). அவர் தமது சுயபாதுகாப்பு பற்றி அக்கறையில்லாமல் இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர் தமது சீஷர்களின் நலன் பற்றி அக்கறையாய் இருந்தார்.

கர்த்தர் தம்மை இருமுறை அடையாளப்படுத்தி இருந்ததால், யூதாஸ் முன்னேற்பாடு செய்திருந்த சைகையானது கொஞ்ச நோக்கமே கொண்டிருந்தது - ஆனால் அந்த முன்னாள் சீஷன் தனது பணத்தை சம்பாதிக்கத் தீர்மானமாயிருந்தான். அவன் "இயேசுவிடத்தில் வந்து: 'ரபீ, வாழ்க' என்று சொல்லி, அவரை முத்தஞ்செய்தான்" (மத். 26:49). அவர் அதற்கு, "சிநேகிதனே,[25] என்னத்திற்காக வந்திருக்கிறாய்?" என்றார் (மத். 26:50அ).

யூதாஸ் இனம்புரியாத அச்சவுணர்வுடன் இயேசுவை அணுகியதைக் கூட்டத்தார் கவனித்திருக்கலாம்: அற்புதங்களைச் செய்பவர் என்ன செய்வார்? இருப்பினும், அழிவுக்குரிய விஷயம் எதுவும் யூதாசுக்கு நடந்திராததைக் கண்டபோது, அவர்களின் தைரியம் திரும்ப வந்தது. அவர்கள் முன்னோக்கி அடியெடுத்து வைத்து, "இயேசுவின்மேல்

கைபோட்டு" (மத். 26:50ஆ), "அவரைக் கட்டி[னார்கள்]" (யோவா. 18:12).[26] *அந்தக்கணம் தொடங்கி, இயேசுவின் மரணம் வரையிலும், அவரது கரங்கள் அரிதாகவே விடுவிக்கப்பட்டவையாக இருந்திருக்கும்: அவரது கரங்கள் பொதுவாகக் கயிறுகளினாலோ அல்லது ஆணிகளினாலோ கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் (மாற். 15:1; யோவா. 18:12; 20:25).*

இயேசுவின் சீஷர்கள், அவருடன் மரிப்பதற்குத் தங்கள் மன விருப்பத்தை உறுதிப்படுத்தியிருந்தனர் (மாற். 14:31). இப்போது, அவர்கள் தங்களின் அவ்வாக்குறுதியை நன்கு காத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தனர் (லூக். 22:49). பேதுரு தமது பட்டயத்தை உருவி,[27] *"பிரதான ஆசாரியனு டைய வேலைக்காரனை*[28] *வலதுகாதற வெட்டினான்" (யோவா. 18:10). இந்த அப்போஸ்தலர் அநேகமாக அந்த வேலைக்காரனின் தலையைத் துண்டிக்கும் நோக்கங் கொண்டிருந்திருப்பார் - ஆனால் அந்த மனிதன் நழுவிக் கொண்டான். யாரோ ஒருவர், "பேதுரு ஒரு பட்டயம் வீசுபவராக இருப்பதை விட ஒரு மீனவராக இருத்தலில் திறமையுடன் விளங்கினார்" என்று கூறினார்.*

இயேசு விரைவாகச் செயல்பட வேண்டியிருந்தது, இல்லையென்றால் ஒரு கலகம் வரக்கூடும். தோட்டத்து மண்ணானது பேதுரு மற்றும் பிற சீஷர்களின் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டிருக்கும். பேதுருவினிடத்தில் கர்த்தர், "இம்மட்டில் நிறுத்துங்கள்!"; "உன் பட்டயத்தைத் திரும்ப அதின் உறையிலே போடு; பட்டயத்தை எடுக்கிற யாவரும் பட்டயத்தால் மடிந்து போவார்கள்" என்று உரத்துக் கூறினார் (லூக். 22:51அ; மத். 26:52). ஆவிக்குரிய யுத்தங்கள், சரீரப்பிரகாரமான ஆயுதங்களுடன் நடத்தப்படுவ தில்லை (2 கொரி. 10:3, 4; யோவா. 18:36ஐக் காணவும்). பேதுருவின் நோக்கங்கள் நல்லவைகளாய் இருந்தன, ஆனால் "அவர் தவறான ஆயுதத்தை, தவறான வேளையில், தவறான நோக்கத்திற்காக, தவறான உள்நோக்கத்துடன் பயன்படுத்தினார்."[29]

தற்காப்பு தேவையென்றால், பட்டயவீரராக இருக்கவிருந்த மனிதரை விடப் பலம் நிறைந்த அதிக ஆதாரமூலங்களை இயேசு கொண்டிருக்க முடியும். அவர் பேதுருவினிடத்தில், "நான் இப்பொழுது என் பிதாவை வேண்டிக்கொண்டால், அவர் பன்னிரண்டு லேகியோனுக்கு அதிகமான தூதரை என்னிடத்தில் அனுப்பமாட்டாரென்று நினைக்கிறாயா?" என்று கேட்டார் (மத். 26:53). முழுபலம் வாய்ந்த ஒரு லேகியோன் என்பது ஆறாயிரம் போர்வீரர்களைக் கொண்டிருந்தது. அவரைக் கைது செய்ய வந்த சில நூறுபேர்களுடன் தற்காப்புப் போரில் ஈடுபடுவதற்கு, எழுபத்து இரண்டாயிரம் தூதர்கள் என்பவர்கள் தேவைக்கு மிகவும் அதிகமானவர் களாகவே இருப்பார்கள்![30]

கிறிஸ்துவும் பதினொரு சீஷர்களும் சேர்ந்து மொத்தம் பன்னிருவராக இருந்தபடியால், அவர் "பன்னிரண்டு" என்ற எண்ணிக்கையைப் பயன் படுத்தினார் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது: அதாவது அவர்களில் ஒவ்வொருவரையும் பாதுகாக்க ஒரு லேகியோன் தூதர்கள். அநேகமாக இந்த எண்ணிக்கையானது மூழ்கடிக்கச் செய்யும் படையைச் சித்தரித்தலை மட்டும் நோக்கங்கொண்டிருக்கலாம். இதற்கு முன்பு கர்த்தர் ஏற்படுத்தி

யிருந்த ஒரு கருத்தையே அவர் இவ்விடத்திலும் ஏற்படுத்தினார்: எந்த ஒரு மனிதனும் அல்லது மனிதர்களின் குழுவும் தமது ஜீவனைத் தம்மிடத்திலிருந்து எடுப்பதற்கு வல்லமையோ அல்லது ஆதாரமூலமோ பெற்றிருப்பதில்லை; மாறாக அவர் தமது சுயாதீனமான சித்தத்தின்படியாகவே அதை ஒப்புக்கொடுப்பார் (யோவா. 10:17, 18; கலா. 2:20ஐக் காணவும்).[31]

பேதுருவைக் கடிந்து கொண்ட பின்பு, இயேசு கட்டப்பட்டிருந்த தமது கரங்களினால்,[32] காயமடைந்திருந்த வேலைக்காரனின் காதைத் தொட்டு "அவனைச் சொஸ்தப்படுத்தினார்"[33] (லூக். 22:51ஆ). அவரது நடவடிக்கையானது சாத்தியக்கூறுள்ள வகையில் கலகம் வெடிக்கும் சூழ்நிலையை அமர்த்திப்போட்டது. அது கர்த்தர் தமது மரணத்திற்கு முன்பு நிகழ்த்திய கடைசி அற்புதமாக இருந்தது.

கிறிஸ்து, தம்மைப் பிடித்தவர்களிடம் திரும்பி, "ஒரு கள்ளனைப் பிடிக்கப் புறப்பட்டு வருகிறதுபோல, நீங்கள் பட்டயங்களையும் தடிகளையும் எடுத்துப் புறப்பட்டு வந்தீர்களே. நான் தினந்தோறும் தேவாலயத்தில் உங்களுடனே கூட இருக்கையில் நீங்கள் என்னைப் பிடிக்கக் கை நீட்டவில்லை; இதுவோ உங்களுடைய வேளையும் அந்தகாரத்தின் அதிகாரமுமாயிருக்கிறது" என்றார் (லூக். 22:52, 53). இந்தக் கூற்றில் உள்ள கடைசி வார்த்தைகள், "இது வெற்றிக்கான உங்கள் தருணமாக உள்ளது, இது அந்தகாரத்தின் வல்லமை வெற்றி பெற்றது போலத் தோன்றுகிற வேளையாக உள்ளது" என்று அர்த்தப்படுகின்றன.[34] NIV வேதாகமத்தில், "இது அந்தகாரம் ஆளுகைசெய்கிற - உங்கள் வேளையாக இருக்கிறது" என்றுள்ளது.

இந்த வேளையில், இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு, உடல்ரீதியான யுத்தம் எதுவுமிராது என்ற உண்மை தெளிவாகி இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் தடைப்பட்டவர்களாக, சலிப்புற்றவர்களாக மற்றும் திகைப்புற்றவர்களாகக் கிறிஸ்துவைவிட்டு, அவர் முன்னுரைத்திருந்தபடியே ஓடிப்போனார்கள் (மத். 26:56; வ. 31ஐக் காணவும்). கைது செய்த குழுவினரைப் பிற்பாடு பேதுருவும் யோவானும் "தூரத்திலே" பின்பற்றினார்கள் (மத். 26:58; மாற். 14:54; லூக். 22:54; யோவா. 18:15ஐக் காணவும்); ஆனால் நடைமுறை நோக்கங்கள் யாவற்றிலும், கிறிஸ்து தனிமையாயிருந்தார். (ஆயினும் உண்மையில் அவர் தனிமையிலிருக்கவில்லை, ஏனெனில் பிதாவானவர் அவரோடிருந்தார் [யோவா. 16:32].)

மாற்கு சுவிசேஷ விவரமானது ஒரு இளைஞனைப் பற்றிய வினோதமான ஒரு குறிப்பைக் கூடுதலாக எடுத்துரைக்கிறது, அம்மனிதன் ஒரு துப்பட்டியை மாத்திரம் போர்த்துக்கொண்டிருந்தான், அவனை அவர்கள் பிடிக்கச் சென்றபோது, அவன் தன் துப்பட்டியைப் போட்டுவிட்டு, நிர்வாணமாய் அவர்களை விட்டு ஓடிப்போனான் (மாற். 14:51, 52). இந்த இளைஞன் [சுவிசேஷத்தை எழுதிய] மாற்குவேதான் என்று பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் யூகிக்கின்றனர்.[35] ஒருவேளை இது, மாற்கு சுவிசேஷ விவரத்தின் உண்மைத் தன்மைக்குச் சாட்சியம் அளிப்பதற்கான அவருடைய வழியாக இருந்திருக்கலாம்; அவர், "நான் அங்கு இருந்தேன், மற்றும் நான் அதை அறிந்துள்ளேன்" என்று மறைமுகமாய் உணர்த்துவதை நோக்கங்

கொண்டிருக்கலாம். ஒருவேளை, உண்மையில் "சீஷர்களை மிகக் கடுமையாக நியாயந்தீர்க்காதீர்கள். நீங்கள் அங்கிருந்திருந்தால் நீங்களும் ஓடிப் போயிருப்பீர்கள். எனக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் நான் அவ்வாறு செய்தேன்" என்று கூறுதல் மாற்குவின் நோக்கமாக இருந்திருக்கலாம்.

வீணான பொய்க்குற்றம் சாட்டுதல் *(மத். 26:57, 59-68; மாற். 14:53, 55-65; லூக். 22:54அ, 63-65; யோவா. 18:12-14, 19-24)*

தோட்டத்தில் கிறிஸ்து கைது செய்யப்பட்டபோது, அநேகமாக அது நள்ளிரவு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வேளையாக இருந்திருக்கும்.[36] அவர் கட்டப்பட்டவராக, எருசலேமின் இருளும் குறுகலுமான தெருக்கள் வழியே கூட்டிச் செல்லப்பட்டார். அவர்கள் "முதலாவது அவரை அன்னா என்பவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள்" (யோவா. 18:13அ).[37]

இயேசு யூதர்கள் முன்னிலையிலும் பின்பு ரோமர்கள் முன்னிலையிலும் விசாரிக்கப்பட்டார். ஒவ்வொரு "விசாரணையும்" மூன்று படிநிலைகளில் அமைந்திருந்தது. இவ்விரண்டுமே நியாயத்தைக் கேலிக் கூத்தாக்கியபடியால் நான் "விசாரணை" என்ற வார்த்தையை மேற்கோள் குறிக்குள் இட்டுள்ளேன். யூத "விசாரணையில்," குற்றம் அல்லது குற்றமற்ற தன்மையைத் தீர்மானிக்க முயற்சி எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. யூதர்களின் தலைவர்கள் ஏற்கனவே இயேசுவே மரணத்திற்குத் தீர்ப்பிட்டிருந்தனர் (யோவா. 11:47-53; மத். 26:4; மாற். 14:1ஐக் காணவும்); நீதி என்பதல்ல ஆனால் நியாயப்படுத்திக் கொள்ளுதல் - தாங்கள் ஏற்கனவே ஒத்துக்கொண்டிருந்த முடிவை நியாயப்படுத்திக் கொள்ளுதல் - என்பதே இயேசுவை அவர்கள் "விசாரித்ததின்" நோக்கமாக இருந்தது (மத். 26:59; மாற். 14:55ஐக் காணவும்).

அன்னாவினால் விசாரிக்கப்படுதல் என்பதே யூத "விசாரணை"யின் முதல் படிநிலையாக இருந்தது.[38] அன்னா "பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவுக்கு மாமனாயிருந்தான்" (யோவா. 18:13ஆ). அன்னா, "ரோம ஆளுநரான வலேரியுஸ் கிரேட்டஸ் என்பவரால் பதவியிலிருந்து விலக்கப்படுவதற்கு முன்பு, கி.பி. 6-15வரை, அவரே பிரதான ஆசாரியராக இருந்தார்."[39] நியாயப்பிரமாணத்தின்படியாக, பிரதான ஆசாரியரின் பதவி என்பது அவரது வாழ்நாள் முழுவதிலும் இருந்தது என்பதால், அன்னாதான் உரிமை நிறைந்த பிரதான ஆசாரியர் என்று அந்த வேளையிலும் பலரால் கருதப்பட்டார்.[40] நமது ஆய்வுக்குக் கீழுள்ள வேத வசனப் பகுதிகளில், அன்னா மற்றும் காய்பா ஆகிய இருவருமே "பிரதான ஆசாரியர்" என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர் (யோவா. 18:13, 19, 22, 24; அப். 4:6ஐக் காணவும்).[41] லூக்கா, "அன்னாவும் காய்பாவும் பிரதான ஆசாரியராயும் இருந்தகாலத்தில்" என்று எழுதியிருந்தார் (லூக். 3:2).

கிறிஸ்து முதலில் அன்னாவினிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டது ஏன் என்று நாம் நிச்சயமாக அறிவதில்லை. முன்னாள் பிரதான ஆசாரியருக்கு

மரியாதை செலுத்துவதற்காக அவர் [இயேசு] அவரிடத்தில் [அன்னாவி னிடத்தில்] அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கலாம். அந்த முதிய மனிதர் இயேசுவைக் காண்பதற்குத் தாம் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தை (ஏரோது வெளிப்படுத்தியிருந்தது போல், லூக். 23:8) வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம். சூழ்ச்சித் திறன் கொண்ட அந்த அரசியல்வாதி, இயேசுவுக்கு எதிராக ஒரு குற்றச்சாட்டை வடிவமைக்க உதவக்கூடும் என்று இயேசுவின் விரோதிகள் நினைத்திருக்கலாம். ஒருவேளை இது சனதெரீன் சங்கத்தார் ஒன்றுகூடி வந்துகொண்டிருக்கையில், நேரத்தைப் பயனுள்ள வகையில் செலவிடும் செயலாகவும் கருதப்பட்டிருக்கலாம்.[42]

அன்னா, இயேசுவினிடத்தில் "அவருடைய சீஷரைக் குறித்தும் போதகத்தைக் குறித்தும்" (யோவா. 18:19) தெளிவற்ற கேள்விகளுடன் விசாரணையைத் தொடங்கினார். கிறிஸ்து, "நான் வெளியரங்கமாய் உலகத்துடனே பேசினேன், ஜெப ஆலயங்களிலேயும் யூதர்களெல்லாரும் கூடிவருகிற தேவாலயத்திலேயும் ..." (யோவா. 18:20) என்று பதில் அளித்தார்.[43] இயேசு, "நீர் என்னிடத்தில் விசாரிக்க வேண்டியதென்ன? நான் சொன்னவைகளைக் கேட்டவர்களிடத்தில் விசாரியும்; நான் பேசினவை களை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்களே" (யோவா. 18:21) என்று கூறிய போது, அவர் அங்கிருந்த சிலரைச் சுட்டிக்காண்பித்திருக்கலாம்.

இந்த வேளையில், "சமீபத்தில் நின்ற சேவகரில் ஒருவன்: 'பிரதான ஆசாரியனுக்கு இப்படியா உத்தரவு சொல்லுகிறது' என்று, இயேசுவை ஒரு அறை அறைந்தான்" (யோவா. 18:22). இது அந்த நாளிலே கிறிஸ்து சகித்திருக்க வேண்டிய உடல்ரீதியான துன்புறுத்துதலின் தொடக்கமாக மாத்திரமே இருந்தது. இயேசு, "நான் தகாத விதமாய்ப் பேதினதுண்டா னால், தகாததை ஒப்புவி; நான் தகுதியாய்ப் பேசினேனேயாகில், என்னை ஏன் அடிக்கிறாய்?" என்று பதில் அளித்தார் (யோவா. 18:23). கர்த்தர் கரத்தினால் தற்பாதுகாத்தலைத் தடைசெய்தார் ஆனால் நாவினால் தற்பாதுகாத்தலைத் தடை செய்யாதிருந்தார் என்று மார்ட்டின் லூத்தர் சுட்டிக்காண்பித்தார்.[44]

அடுத்ததாக, யூதர்களின் "விசாரணையின்" இரண்டாம் படிநிலைக்காக, "அன்னா என்பவன் பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவினிடத்திற்கு அவரைக் கட்டுண்டவராக அனுப்பினான்" (யோவா. 18:24).[45] காய்பாவின் வீடு, அன்னாவின் வீட்டருகே இருந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது.[46] யோவான், காய்பாவை "ஜனங்களுக்காக ஒரே மனுஷன் சாகிறது நலமா யிருக்குமென்று யூதருக்கு ஆலோசனை சொன்னவன் இந்தக் காய்பாவே" என்று அடையாளப்படுத்தினார் (யோவா. 18:14; 11:49-52ஐக் காணவும்).

"பிரதான ஆசாரியனும்; பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பர் வேதபாரகர் எல்லாரும்" - ஆதாவது, "ஆலோசனைச் சங்கம் முழுமையும்" - "கூடி வந்திருந்தார்கள்" (மாற். 14:53, 55), இவர்கள் காய்பாவின் அரண்மனையில் இருந்த (லூக். 22:54) ஒரு மேல்வீட்டில் கூடிவந்தார்கள் (மாற். 14:66ஐக் காணவும்). ஆலோசனை சங்கத்தினர், இயேசுவுக்கு மரணதண்டனை கொடுப்பதற்குச் சில அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டறியும் நோக்கத்துடன், "ஒரு இரவு வேளைக் கூட்டத்திற்காக, குறைந்தபட்சம்,

சனதெரீன் சங்கத்தின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நபர்கள் ஒன்றுகூட்டப் பட்டனர்.”[47]

கிறிஸ்துவின் விரோதிகள், “அவரிடத்தில் ஒரு தனிப்பட்ட தவறைக் கண்டறிவதற்காக, தங்களின் சொந்தமான தப்பெண்ணம் என்ற நுண்ணோக்கியுடன், அவரது 3 1/2 ஆண்டுகள் அளவான வாழ்வை ஆய்வு செய்திருந்தனர்” மற்றும் அவர்கள் “அவரிடத்தில் தவறெதுவும் கண்டதே யில்லை என்பதே முற்றான உண்மையாக இருந்தது.”[48] இப்போது அவர்கள், “இயேசுவைக் கொலைசெய்யும்படி அவருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச் சாட்சி தேடினார்கள்; ஒருவரும் அகப்படவில்லை; அநேகர் வந்து பொய்ச் சாட்சி சொல்லியும் அவர்கள் சாட்சி ஒவ்வவில்லை” (மத். 26:59, 60அ; யாத். 20:16ஐக் காணவும்). அவர்கள் கருத்தொருமையான கதைகள் கூறும் சாட்சிகளாகக் குறைந்தது இரண்டு பேரைக் கண்டறிய வேண்டும் என்பதே பிரச்சனையாக இருந்தது (உபா. 17:6; 19:15), ஆனால் பொய்ச்சாட்சிகளும் கூட “ஒவ்வவில்லை” (மாற். 14:56).

கடைசியில், இரண்டு பொய்ச் சாட்சிகள் “வந்து, “ ‘தேவனுடைய ஆலயத்தை இடித்துப் போடவும், மூன்று நாளைக்குள்ளே அதைக் கட்டவும் என்னாலே ஆகும்’ என்று இவன் சொன்னான்” என்றார்கள் (மத். 26:60ஆ, 61). ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக, அடையாளம் வேண்டும் என்ற யூதர்களின் வேண்டுகோளுக்குப் பதிலுரையாகக் கிறிஸ்து, ‘‘இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள், மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன்’’ என்று கூறியிருந்தார், அவர் ‘‘தம்முடைய சரீரமாகிய ஆலயத்தைக் குறித்து’’ அவ்வாறு கூறியிருந்தார் (யோவா. 2:19, 21). இருப்பினும் அவர், தாமே தேவாலயத்தை இடித்துப் போடுவதாகக் கூறியிருந்ததில்லை. இவ்விரு மனிதர்களும் பொய்யுரைத்தனர் - ஆனால் அவர்களின் பொய்ச்சாட்சியும்கூட ஒவ்வாமற்போயிற்று (மாற். 14:59).[49]

காய்பா மிகவும் சங்கடம் அடைந்திருக்க வேண்டும். அவர் சலிப்புற்ற வராக இயேசுவினிடத்தில் திரும்பி, “இவர்கள் உனக்கு விரோதமாகச் சாட்சி சொல்லுகிறதைக்குறித்து நீ ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா?’’ என்று கேட்டார் (மத். 26:62). கிறிஸ்து பதிலுரைக்கவில்லை, ஆனால் மேன்மை யான ஒரு அமைதி காத்தவராக நின்றார் (மத். 26:63அ; ஏசா. 53:7; அப். 8:32, 35; 1 பேது. 2:23ஐக் காணவும்).

பிரதான ஆசாரியர் மிகவும் சலிப்புற்ற நிலையில், “நீ தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துதானா? அதை எங்களுக்குச் சொல்லும்படி ஜீவனுள்ள தேவன்பேரில் உன்னை ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன்’’ என்றார் (மத். 26:63ஆ). “ஜீவனுள்ள தேவன்பேரில் உன்னை ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன்” என்பது ஒரு நபரை ஆணைக்குக் கீழாக வைப்பதற்கான யூதத்துவத் தராதரச் சூத்திரமாக இருந்தது.[50] NIVயில் “I charge you under oath” என்றுள்ளது.

இயேசு பதில் அளிப்பார் என்று காய்பா சிறிதளவே நம்பிக்கை கொண்டிருந்திருக்கலாம். அந்த சமூகத்தில், இன்று பல சமூகங்களில் உள்ளதுபோன்றே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தமக்கு எதிராகச் சாட்சி சொல்ல வற்புறுத்தப்படக் கூடாதிருந்தது. யூதத் தலைவருக்குக் கிறிஸ்து முன்பு பதில் அளித்திருக்கவில்லை; அவர் அமைதியாக இருப்பதற்கு உகந்த

நேரம் ஒன்றிருக்குமென்றால், அது இந்த நேரமாகவே இருந்தது. அவர் பேசுவதற்கு மறுத்தால், பிரதான ஆசாரியருக்கு விஷயம் ஒன்றுமிராது. மாபெரும் துன்பமான அந்த வேளையில், கர்த்தர் பேசினார். அவர் "நான் அவர்தான்" என்று பதில் அளித்தார் (மாற். 14:62அ).[51]

அவர், "அன்றியும், மனுஷகுமாரன் சர்வ வல்லவருடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும் வானத்தின் மேகங்கள்மேல் வருவதையும் இதுமுதல் காண்பீர்களென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்றும் கூடுதலாகக் கூறினார் (மத். 26:64ஆ; தானி. 7:13; சங். 110:1ஐக் காணவும்). அந்த வேளையில், இயேசு சிறுமைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் சற்று குறுகிய காலத்தில் அவர் தமது பிதாவின் வலது பாரிசத்திற்கு திரும்பவும் சென்று சேருவார். பின்பு காய்பா அல்ல, அவரே [இயேசுவே] வல்லமையின் பதவியில் இருப்பார்!

பிரதான ஆசாரியர், இயேசுவின் பதிலுரையினால் பெருமிதம் கொண்டிருக்க வேண்டும், ஆனால் இவர் அதிர்ச்சியடைந்தவராகக் காட்சி யளித்தார். இவர் தமது உடைகளைக் கிழித்துக் கொண்டார் - இது ஆழ்ந்த பெருவருத்தத்தின் அடையாளச் செய்கையாக இருந்தது - மற்றும் "இவன் தேவதூஷணம் சொன்னான்; இனிச் சாட்சிகள் நமக்கு வேண்டியதென்ன?" என்று கூறினார் (மத். 26:65அ). மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, தேவனுடைய நாமத்தைத் தூஷிப்பவர் மரணத்திற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் (லேவி. 24:16). யூதத்துவப் பிரமாணத்தின்படி, இயேசு தேவதூஷணக் குற்றம் உடையவராய் இருக்கவில்லை,[52] ஆனால் காய்பா, சட்டப்பூர்வமான விளக்கங்களின்மீது ஆர்வங்கொண்டிருக்கவில்லை, இயேசு தாம், "தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவாக இருப்பதாக" ஒப்புக்கொண்டிருந்ததே போதுமானதாக இருந்தது, (இது அவர் தம்மைத் தேவனுக்குச் சமமாக்கின செயலாக இருந்தது; யோவா. 5:18ஐக் காணவும்) மற்றும் அவர் "மனுஷ குமாரன்" என்ற மேசியாத்துவச் சொற்றொடரைத் தமக்கே நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். பிரதான ஆசாரியர், "இவன் தேவதூஷணம் சொன்னான்!" என்று சத்தமிட்டார்.

ஆலோசனைச் சங்கத்தாரிடம் காய்பா, "இதோ, இவன் தூஷணத்தை இப்போது கேட்டீர்களே. உங்களுக்கு என்னமாய்த் தோன்றுகிறது?" என்று கேட்டார் (மத். 26:65ஆ, 66அ). அதற்கு அவர்கள்: "மரணத்துக்குப் பாத்திரனாயிருக்கிறான்!" என்றார்கள் (மத். 26:66ஆ). இது சனதெரீன் சங்கத்தின் முறையான அறிவிப்பாக இருந்ததில்லை; அது சூரிய உதயத்திற்குச் சற்று பின் வரும் (லூக். 22:66-23:1ஐக் காணவும்). இருந்த போதிலும், அவர்கள் தாங்கள் விதித்த தண்டனையை நியாயப்படுத்த ஒரு வழியைக் கண்டதில் திருப்தியடைந்து இருந்தனர்.

ஆலோசனைச் சங்கத்தார், தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிய(தாக நினைத்திருந்த) நிலையில், அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தங்கள் வெறுப்பை விடுவித்தனர்: இயேசு கண்கள் கட்டப்பட்டார் (மாற். 14:65; லூக். 22:64ஐக் காணவும்). பின்பு சிலர், "அவருடைய முகத்தில் துப்பி, அவரைக் குட்டினார்கள்; சிலர் அவரைக் கன்னத்தில் அறைந்து: 'கிறிஸ்துவே, உம்மை அடித்தவன் யார்? அதை ஞானதிருஷ்டியினால்

எங்களுக்குச் சொல்லும்' என்றார்கள்" (மத். 26:67, 68).[53] "இயேசுவைப் பிடித்து வைத்திருந்த அதிகாரிகளும்" அவரை அறைந்து, அவரை அடித்து, அவரை ஏளனம் செய்தனர் (மாற். 14:65; லூக். 22:63, 64).[54] "மற்றும் அநேக தூஷண வார்த்தைகளையும் அவருக்கு விரோதமாகச் சொன்னார்கள்" (லூக். 22:65). இந்த விதமாக கிறிஸ்துவின் விரோதிகள் விடியற்காலம் வரைக்கும் காலத்தைப் போக்கினார்கள்.

முடிவுரை

நீண்ட இரவு கடைசியில் முடிவை நெருங்கிற்று, ஆனால் ஒரு நீண்ட நாள் இன்னமும் முன்னதாக இருந்தது - அது இயேசுவின் மரணத்தை நிறைவேற்றி வைக்கும் நாளாக இருந்தது. பல கொடுமைகளும் அநீதிகளும் இன்னும் சகித்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தன. நமது அடுத்த பாடமானது, பேதுருவின் மறுதலித்தலில் தொடங்கி, கர்த்தர் இன்னும் "விசாரிக்கப்பட்ட" நிகழ்ச்சிகளின் வரலாற்றையும் எடுத்துரைக்கும்.

குறிப்புகள்

''உறக்கமற்ற ஒரு இரவு'' என்பது இந்தப் பாடத்திற்கான ஒரு மாறுபட்ட தலைப்பாக இருக்கக் கூடும். இந்த வேத வசனப்பகுதிகளின் மற்ற அணுகுமுறைகளுக்கான கருத்துக்கள் பின்வருமாறு:

இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தவன்

இது யூதாஸின் குணம் பற்றிய ஒரு பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிக்கக்கூடிய இன்னொரு இடமாக உள்ளது.

தோட்டத்தில் இயேசுவின் பொழுதுகள்

கெத்செமனே தோட்டம் பற்றிய ஒரு பிரசங்கம் - இதில் எடுத்துரைப்புப் பிரசங்கத்திற்கான குறிப்புகளும் உள்ளடங்குகிறது - இந்தப் பாடத்தைத் தொடர்ந்து தரப்பட்டுள்ளது. இயேசு தமது மரணத்தை நெருங்குகையில், தமது சீஷர்களின் துணைக்கு ஏங்கினார் என்ற கருத்தானது தனிமைத்துவம் மீதான ஒரு பிரசங்கத்திற்குத் தொடக்க இடமாகப் பயன்படக்கூடும். (''தனிமையை வெல்லுதல்'' என்பது சாத்தியமான ஒரு தலைப்பாக இருக்கிறது.)

இயேசுவின் குணமாக்கும் கடைசி அற்புதம்

மல்கூஸின் காது பற்றிய நிகழ்ச்சியானது, ஒருவர் முழுமையான சத்தியத்தை விரும்பினால், ஒரு பாடக் கருத்தின்மீது வேதாகமம் கூறுகின்ற எல்லாவற்றையும் கவனத்தில் கொள்ளுதலின் அவசியம் பற்றிய எடுத்துரைப்பிற்குத் தொடக்க இடமாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடும். (மல்கூஸின் காது பற்றிய பல்வேறு விவரங்கள் சுவிசேஷ விவரங்கள் சிலவற்றில் காணப்படுகின்றன, ஆனால் மற்ற புத்தகங்களில் காணப்படுவ

தில்லை.) இந்தச் சிந்தனையானது, இரட்சிப்பின் நிபந்தனைகளைப் பற்றி வேதாகமம் கூறுகின்ற எல்லாவற்றையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுதல் குறித்த ஒரு பிரசங்கத்தை வழிநடத்தக்கூடும்.

இயேசுவின் விசாரணைகள்

இயேசுவை விசாரணை செய்த நிகழ்ச்சிகள் என்பது, நமது வேத வசனப் பகுதியானது தன்னையே ஒரு பிரசங்கத்துவ நடக்கைக்கு உட்படுத்தும் இன்னொரு தலைப்பாக உள்ளது.

குறிப்புகள்

[1]*அத்தியாயங்கள் 15 முதல் 17 வரையுள்ள உருவகத்தின் சில பாகமானது, மேல்வீட்டிலிருந்து, கெத்செமனே தோட்டம் செல்லும் வழியில் இருந்த காட்சிகளால் ஏவப்பட்டது என்று சிலர் நம்புகின்றனர். (இந்தப் புத்தகத்தில் முன்புள்ள "கர்த்தருக்காக கனிகொடுத்தல்" என்ற பாடத்தில் காணவும்.) விஷயம் இவ்வாறு இருப்பினும் கூட, யோவான் 15-17ல் உள்ள எந்த வார்த்தைகளும் அவர்கள் நகருக்குள் இருந்தபோதே, அதாவது அவர்கள் கெதரோன் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு முன்னதாகவே பேசப்பட்டன (யோவா. 18:1ஐக் காணவும்).* [2]*மாற்கு 14:26-32ன்படி, இயேசு சில வார்த்தைகளை, அவர்கள் மேல்வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்ட நேரத்திற்கும், அவர்கள் கெத்செமனேயை அடைந்த நேரத்திற்கும் இடைப்பட்ட வேளையில் பேசியிருந்தார், ஆனால் அந்தச் சிறிய பயணத்தில் அவர் வேறு ஏதாவது வார்த்தைகளைப் பேசினாரா என்று நாம் அறிவதில்லை.* [3]*''பிரசங்கத்துவம்''* [homiletics] *என்பது பிரசங்கங்களைத் தயாரித்து எடுத்துரைத்தலைக் குறிக்கிறது.* [4]*"ஹல்லெல்" என்பது "துதி" என்பதற்கான எபிரெய வார்த்தையின் ஒலிபெயர்ப்பாக உள்ளது.* [5]Jack P. Lewis, *The Gospel According to Matthew, Part 2,* The Living Word Commentary Series, ed. Everett Ferguson (Abilene, Tex.: ACU Press, 1976), 148. [6]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 685. [7]*கெதரோன் ஆறு எருசலேமின் கிழக்கு மதிலுக்கு இணையாக ஓடிற்று. இந்த புத்தகத்தில் உள்ள (இயேசுவின் கடைசி மணிவேளைகளின் பாதைகளாகக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுபவை) எருசலேம் நகரின் வரைபடத்தைக் காணவும்.* [8]*கெத்செமனேயில் துக்கம் பற்றிய கூடுதல் விவரங்களுக்கு, "தோட்டத்தில்" என்ற தலைப்பில், அடுத்து வரும் பிரசங்கத்தில் காணவும்.* [9]This sentence is adapted from H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 199. *தற்காலத்தில் வழிகாட்டிகள், அந்த ஒலிவ மரங்களின் கீழ்தான் இயேசு ஜெபித்தார் என்று உரிமைகோருகின்றனர், ஆனால் பழங்கால வரலாற்றாளர்களின் கூற்றுப்படி, ரோமாபுரியார் எருசலேமை முற்றுகையிட்டுப் பின்னர் அதை அழித்தபோது, அவர்களால் அந்த மரங்கள் யாவும் அழிக்கப்பட்டன. இருப்பினும், இன்றைய நாட்களில் அங்குள்ள மரங்கள் மிகவும் பழமையானவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதும் உண்மையாகவே உள்ளது.* [10]*''அவர்களை விட்டுக் கல்லெறிதூரம் அப்புறம்போய் ..." (லூக். 22:41அ), கல்லெறி தூரம் என்பது எவ்வளவு தூரமாக உள்ளது? இது யார் கல்லை எறிகின்றார் என்பதைப் பொறுத்ததாக உள்ளது.* J. W. *மெக்கார்வீ அவர்கள், இந்த தூரத்தை 150 முதல் 200 அடிகள் வரையிலான தூரம் என்று மதிப்பிட்டார்* (McGarvey and Pendleton, 686).

[11]இயேசு ஒரு பெரிய பாறையினருகில் முழந்தாள்படியிட்டார் என்று ஒரு பழங்கால, ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியம் கூறுகிறது. தோட்டத்தில் இயேசுவைப் பற்றி வரையப்பட்டவற்றில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு சித்திரமானது கற்பனையான இந்தப் பாறையைச் சித்தரிக்கிறது. வேத வசனப் பகுதியின்படி, இயேசு தரையில் முகங்குப்புற விழுந்தார். [12]இயேசுவின் கேள்வி மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகிறது. [13]துக்கமானது மக்கள் சிலரின்மீது அந்த விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. எல்லா வேளைகளிலும் தூங்க விரும்புதல் என்பது மனத்தளர்ச்சியின் பொதுவான நோய்க் குறியாக உள்ளது. [14]இயேசுவின் வாழ்வு மற்றும் ஊழியம் ஆகியவற்றில் தூதர்கள் அடிக்கடி இணைவுகொண்டிருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, அவரது பிறப்பின்போது, அவர்கள் பாடினர் (லூக். 2:13, 14) மற்றும் வனாந்தரத்தில் அவர் சோதிக்கப்பட்ட பின்பு அவர்கள் அவருக்கு ஊழியம் செய்தனர் (மத். 4:11). பிற்பாடு, அவர்கள் அவரது உயிர்த்தெழுதலை அறிவித்தனர் (மத். 28:2, 5, 6). [15]இந்த வாக்கியத்தின் முதல் பகுதியை "ஆகையால் நீங்கள் தூங்குங்கள்" என்றும் மொழிபெயர்க்க முடியும். இயேசு அவ்வாறு கூறினார் என்றால், அதன் அர்த்தமானது பின்வருமாறு இருக்கலாம்: "நீங்கள் உறங்கவும் உங்கள் ஓய்வை மேற்கொள்ளவும் இதுவரை நான் அக்கறை கொண்டு இருந்தேன், இப்போதோ எனக்கு ஆறுதல் மற்றும் உதவிக்கான வேளை முழுவதும் கடந்துபோயிற்று" (McGarvey and Pendleton, 688). *[16]"வேளை" என்பது அவரது மரணத்திற்கான வேளையைக் குறிக்கிறது. இயேசு இந்த "வேளையை" நோக்கிப் படிப்படியாக அடியெடுத்து வைத்துச் சென்று கொண்டிருந்தார் (யோவா. 2:4; 7:30; 8:20; 12:23, 27; 13:1; 17:1ஐக் காணவும்). [17]கிறிஸ்து கைது செய்யப்படுதல் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு படுத்துவதற்குப் பல்வேறு முறைகள் உள்ளன. இந்தப் பாடத்தில் உள்ளது அவற்றில் ஒரு வழிமுறையாகும். [18]சனதெரீன் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளும் அங்கிருந்தனர் என்பது உறுதி (லூக். 22:52). யோவான், அந்தக் குழுவானது "பரிசேயர்களில்" இருந்து வந்திருந்தது என்று குறிப்பிட்டார் (யோவா. 18:3); சனதெரீன் சங்கத்தில் பரிசேயர்களின் சார்பாக ஒரு குழு இருந்தது (அப். 23:1, 6). [19]பழைய ஏற்பாட்டின்படி, இவ்வகையான கடமைகளை லேவியர்களே செய்ய வேண்டியிருந்தது; ஒருவேளை லேவியர்கள் இதில் இருந்திருக்கலாம் அல்லது இல்லாதிருக்கலாம். [20]வலிவார்ந்த அழிவு நிகழ்ச்சிகள் எதையும் தணிப்பதற்காக ரோமச் சேவகர்கள் அடிப்படையாக எருசலேமில் இருந்தனர். பிரதான ஆசாரியர்கள் ரோமத் தளபதியையும் அவரது மனிதர்களையும் இந்த நிகழ்ச்சியில் ஈடுபடுமாறு இணங்க வைப்பதற்கு, அவரிடத்தில் இயேசுவைப் பற்றி ஒரு கதை சொல்லியிருக்க வேண்டும்.*

[21][ஆங்கில வேதாகமத்தில்] யோவான் 18:12ல் "ரோமன்" என்ற வார்த்தை சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ளது, இது மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கூட்டப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இருப்பினும் யோவான், "cohort" *என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார், இது ரோம இராணுவத்தினரால் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையாக உள்ளது. பத்து* "cohort"*கள் சேர்ந்து ஒரு லேகியோனுக்குச் சமமாயிருப்பார்கள், அல்லது இது ஆறாயிரம் படைவீரர்கள் கொண்ட தொகுதியாக இருக்கும். பண்டிகை நாட்களின்போது - கலகம் ஏதாவது எழும்பினால் அதை அமர்த்துவதற்காக - ரோமப்படை வீரர்களின் எண்ணிக்கை யானது படிப்படியாகக் கூட்டப்படும். இந்தப் படை வீரர்கள் தேவாலய வளாகத் தின் வடமேற்கு மூலையில் இருந்த அந்தோனியா கோட்டையில் முகாமிட்டு இருப்பார்கள். [22]பஸ்கா பண்டிகையானது முழு நிலா நாளில் நடைபெற்ற போதிலும்கூட, அவர்கள் பந்தங்களையும் [தீவட்டிகளையும்] (யோவா. 18:3) கூடக் கொண்டு வந்திருந்தனர். அவர்கள் ஒருவேளை, இயேசு தப்பி ஓட முயற்சி செய்வார்*

என்றும், தோட்டத்தின் நிழல்களினூடே தாங்கள் அவரைத் தேட வேண்டியிருக்கும் என்றும் நினைத்திருக்கலாம். [23]அவரது தெய்வீகப் பிரசன்னமானது, தேவாலயத்திலிருந்து காசுக்காரர்களை விரட்ட இயேசுவுக்குப் பெலம் அருளியிருந்தது (மாற். 11:15; யோவா. 2:15). [24]G. Hall Todd, *The Gamblers at Golgotha* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1958), 39. [25]"சிநேகிதனே" என்ற வார்த்தை முரண்பாடானதாக உள்ளது. இயேசு, யூதாஸ் தமக்குச் சிநேகிதனாயிருக்க வேண்டும் என்று ஏங்கினார், ஆனால் யூதாஸ் அவரது சிநேகிதத்தைப் புறக்கணித்து விட்டான். [26]இயேசுவைக் கைது செய்வதில் ரோமச் சேவகர்கள் தேவாலயத்துக் காவல் சேவகர்களுடன் ஒத்துழைத்தனர் (யோவா. 18:12), ஆனால் கைது செய்யும் குழுவினருடன் அவர்கள் எவ்வளவு நேரம் இருந்தனர் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிய வில்லை. ஏதோ ஒருவேளையில், அவர்களின் பணி முடிந்ததும், அவர்கள் இயேசுவை யூதர்களின் பொறுப்பில் விட்டுச் சென்றிருக்க வேண்டும் (அப். 22:30ஐ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்). [27]முன்னதாக, அப்போஸ்தலர்கள் இரண்டு பட்டயங்களை வைத்திருந்ததாகக் கூறினர் (லூக். 22:38); குறைந்தபட்சம் அவற்றில் ஒன்றாவது தோட்டத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும். [28]பிரதான ஆசாரியரின் வீட்டாருக்கு நன்கு பழக்கமான யோவான் (யோவா. 18:15, 16), அந்த அடிமையின் பெயர் மல்கூஸ் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். சிலர், மல்கூஸ் யார் என்பதை வாசகர்கள் அறிய வேண்டும் என்று யோவான் எதிர்பார்த்தார் என்றும், இது இறுதியில் மல்கூஸ் ஒரு கிறிஸ்தவரானார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கலாம் என்றும் யூகிக்கின்றனர். மேலும் யோவான் மாத்திரமே அந்தப் பட்டயத்தைப் பிடித்தவர் யார் என்று பெயர் குறிப்பிட்ட ஒரே எழுத்தாளராக இருக்கின்றார் - ஒருவேளை, அவர் தமது சுவிசேஷ விவரத்தை எழுதிய வேளையில் பேதுரு இறந்து போயிருந்தார் என்பதாலும், ரோமர்களின் கைகளில் அவர் [பேதுரு] மீண்டும் துன்புற வேண்டியிராது என்பதாலும் இதை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். [29]Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 1 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 162. [30]உண்மையில் ஒரு தூதன் போதுமானவராக இருந்திருப்பார்.

[31]இயேசுவானவர், தமது மரணம் வேத வாக்கியங்களின் நிறைவேற்ற மாயிருந்தது என்று மீண்டும் வலியுறுத்தினார் (மத். 26:54, 56). [32]இந்த நிகழ்ச்சியானது இயேசுவின் கைகள் கட்டப்படுவதற்கு முன்பு நடைபெற்றிருக்கலாம். விஷயம் அப்படியிருந்தால், இயேசு கட்டப்படாத கைகளால் தொட்டார். [33]இந்த குணமாக்குதல் பற்றிய - அதாவது, கர்த்தர் துண்டிக்கப்பட்ட அந்தக் காதை மீண்டும் பொருத்துவித்தாரா அல்லது என்ன நடைபெற்றது என்பது பற்றிய - விவரங்கள் நமக்குத் தரப்படவில்லை, ஆனால் விதிப்படியாக, குணமாக்கப் பட்டவர் தாம் அந்த ஊனத்தைப் பெறுவதற்கு முன்பிருந்த நல்ல நிலைக்கே திரும்பக் கொண்டு வரப்பட்டார். [34]இது குறுகிய காலமே வாழ்ந்த வெற்றியாக இருந்தது, இது வாரத்தின் முதல் நாளில் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலினால் மூடப்பட்டது. [35]யோவான் தமது சுவிசேஷ விவரத்தில் தம்மை, சிலவேளைகளில் படர்க்கைச் சொல்லில் குறிப்பிட்டதை நாம் கண்டுள்ளோம்; மாற்குவும் இதே போன்று செய்திருக்கலாம். மாற்குவின் தாய் எருசலேமில் தங்கியிருந்தார்கள் (அப். 12:12, 25); முன்பே குறிப்பிட்டபடி, அவர்களின் வீடே கடைசி இராப்போஜனம் நடந்த இடமாயிருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. இந்த இளைஞன், இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் மேல்வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டபோது அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றானா அல்லது பிற்பாடு தோட்டத்திற்குச் சென்றானா என்பது தெளிவற்றதாக உள்ளது. யூதாஸ், கும்பலை முதலில் மேல்வீட்டிற்கு வழிநடத்திச் சென்றிருந்தால், மாற்கு அந்தக் கும்பலைப் பின்தொடர்ந்து கிறிஸ்து இருந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கலாம். இந்த இளைஞன் ஏதாவது ஒரு வகையில்

தன்னை இயேசுவின் சீஷன் என்று சுட்டிக்காண்பித்திருக்க வேண்டும், எனவே கும்பலானது "அவனைப் பிடித்தது" (மாற். 14:51). [36]*இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரத்தில் முடிவடையும் பஸ்கா விருந்து சூரியன் மறைவுக்குப் பின்பு (சுமார் 6:00 மணிக்கு) தொடங்கியிருந்தது. இதைத் தொடர்ந்து, யோவான் 14-17ல் உள்ள நீண்ட உரையும் ஜெபமும் வந்தன. பின்பு இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கெத்செமனேக்குப் பயணப்பட்டனர், அங்கு கர்த்தர் சுமார் ஒருமணி நேரத்திற்கும் மேலாக ஜெபித்திருப்பார் என்பது உறுதி. யூதாஸும் அவனுடன் வந்த கூட்டமும் தோட்டத்திற்குள் சேர்ந்தபோது, நள்ளிரவு நேரமாகவோ அல்லது அதிகாலை 1:00 மணியாகவோ இருந்திருக்கலாம்.* [37]*அன்னாவிடம் இயேசு கூட்டிச் செல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றி, யோவான் மாத்திரமே கூறுகின்றார். பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்பு எழுதப்பட்ட யோவான் சுவிசேஷ விவரமானது, யூதர்களால் [இயேசு] "விசாரிக்கப்படுதல்" பற்றி, ஒப்பீட்டு சுவிசேஷங்களில் இருந்து பார்த்து எழுதாமல், அவற்றிற்குத் துணைக்கருத்துக்களை எழுதினார்.* [38]*இயேசுவிடம் மேற்கொள்ளப்பட்ட "விசாரணைகள்" பற்றிய சில அம்சங்கள் இந்த புத்தகத்தில் "உங்கள் தீர்ப்பு என்ன?" என்ற இனிவரும் பிரசங்கத்தில் கலந்துரையாடப்படும்.* [39]F. LaGard Smith, *The Narrated Bible in Chronological Order* (Eugene, Oreg.: Harvest House Publishers, 1984), 1467. [40]*அன்னாவைப் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புகளுக்கு, "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில் காணவும்.*

[41]*"ஜனாதிபதி" போன்ற கனத்திற்குரிய பதவிப்பெயர்கள், அந்தத் தனிநபர் பதவியில் இல்லாத போதும்கூடப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.* [42]*கைது நிகழ்வின்போது, சனகெரீன் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் இருந்தனர் என்பது உறுதி (லூக். 22:52), ஆனால் கைது செய்தல் முடிந்தபின்பு சிலர் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும்.* [43]*"இரகசியமாய் ஒன்றும் பேசவில்லை" என்ற இயேசுவின் கூற்றானது, அவர் தமது சீஷர்களுக்குத் தனிப்பட்ட வகையில் போதிக்காதிருந்தார் என்று அர்த்தப் படுத்துவதில்லை. அவர் அவர்களுக்குத் தனியாகப் போதித்தார் (மாற். 4:34; லூக். 10:23), ஆனால் அவரது தனிப்பட்ட போதனையானது வெளிப்படையான போதனைக்கு நேர்மாறானதாக இருந்ததில்லை. மற்றும், மறைத்து வைத்தல் என்பது, அவர் தனிப்பட்ட முறையில் போதித்ததன் நிறைவான நோக்கமாக இருந்ததில்லை (மத். 10:27ஐக் காணவும்).* [44]McGarvey and Pendleton, 695. *லூத்தர், மறுகன்னத்தைத் திருப்பிக்காட்டுதல் பற்றிய இயேசுவின் போதனையைத் தம் மனதில் கொண்டிருந்தார் (மத். 5:39).* [45]*பேதுரு மறுதலித்தது பற்றிய வரலாறானது, காய்பா முன்னிலையில் இயேசுவின்மீது பொய்க்குற்றம் சாட்டப்படுதலின் வரலாற்றுடன் ஒன்றுகலக்கப்படுகிறது; ஆனால், நமது நோக்கங்களுக்காக, நாம் காய்பாவின் முன் கிறிஸ்து என்ற வரலாற்றை முதலில் படித்துவிட்டு, பின்பு (அடுத்த பாடத்தின் தொடக்கத்தில்) பேதுரு மறுதலித்தது பற்றிப் படிப்போம்.* [46]*அன்னா மற்றும் காய்பா ஆகியோரின் வீடுகளுக்குப் பொதுவான ஒரு முற்றம் இருந்தது என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். இருப்பினும், இவ்விரு வீடுகளும் ஒன்றுக்கொன்று தூரத்தில் இருந்தன என்பதைச் சமீப காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதைபொருள் ஆராய்வு சுட்டிக்காண்பித்துள்ளது.* [47]Robert L. Thomas, ed., and Stanley N. Gundry, assoc. ed., *A Harmony of the Gospels* (Chicago: Moody Press, 1978), 329. *இது ஒரு சட்டவிரோதமான கூட்டமாக இருந்தது (இந்த புத்தகத்தில் "உங்கள் தீர்ப்பு என்ன?" என்ற பிரசங்கத்தில் காணவும்). (நிக்கொதேமு மற்றும் அரிமத்தியாவூர் யோசேப்பு போன்று [யோவா. 7:50; லூக். 23:50, 51]) ஆலோசனைச் சங்க உறுப்பினர்களில் இயேசுவுக்கு ஆதரவாயிருந்தவர்கள் யாரேனும் குறிப்பிட்ட இந்தக் கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கச் சாத்தியக்கூறு இல்லாதிருந்தது.* [48]Richard Rogers, *The Life of Christ and His Teaching* (Lubbock, Tex.: Sunset International Bible Institute External Stud-

ies Department, 1995), 95. [49]இயேசு, தேவாலயத்தைப் பற்றியல்ல, ஆனால் தமது சரீரத்தைப் பற்றிப் பேசினார் என்பதை, குறைந்தபட்சம், ஆலோசனைச் சங்கத்தின் சில உறுப்பினர்களாவது புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் (மத். 27:63ஐக் காணவும்). காரணம் எதுவாயிருப்பினும், இயேசுவை விசாரித்தபோது, அவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டைத் தேடவில்லை. இருப்பினும் பிற்பாடு, ஆலோசனைச் சங்கத்தின் முன்பாக ஸ்தேவான் இழுத்துக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, சனதெரீன் சங்கத்தில் இதே கலந்துரையாடல் எழும்பிற்று (அப். 6:13, 14ஐக் காணவும்). [50]ஆகையால், காய்பாவுக்கு இயேசுவின் பதிலுரையானது, ஆணையின் கீழ் இருந்தது. இந்த உதாரணமானது ஆணையிடுதல்களுக்கு எதிரான இயேசுவின் போதனை (மத். 5:34) அரசாங்க ஆணைகளை உள்ளடக்கவில்லை என்பதை நாம் அறிய அனுமதிக்கிறது.

[51]இயேசுவின் பதிலை, “நீர் சொன்னபடிதான்” என்பதாக மத்தேயு பதிவு செய்தார் (மத். 26:64), இது “ஆம்” என்று சொல்வதற்கான ஒரு நயமிக்க முறையாக உள்ளது. இயேசு தாமே கிறிஸ்து (எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்த யூதத்துவ மேசியா) என்று இதற்கு முன்பே வெளிப்படையாக அறிக்கையிட்டிருந்தார் (யோவா. 5:17, 18; 10:30-39; மத். 22:41-46ஐக் காணவும்), ஆனால் பிரதான ஆசாரியர், இந்த உறுதிப்பாட்டைக் குறித்து சாட்சியத்தைக் கண்டறிதலோ - அல்லது குறைந்த பட்சம், ஒவ்வுகிற சாட்சியத்தைக் கூறும் சாட்சிகளைக் கண்டறிதலோ - இயலாது போயிற்று என்பது உறுதி. [52]“உங்கள் தீர்ப்பு என்ன” என்ற பிரசங்கத்தில் உள்ள கலந்துரையாடலைக் காணவும். [53]பழமையான விளையாட்டு ஒன்றில், சிறுபிள்ளை ஒன்றின் கண்கள் கட்டப்பட்டு, அது தன்னைத் தொடுவது யார் என்றோ அல்லது பேசுவது யார் என்றோ யூகிக்கும்படி கூறப்பட்டது. (நான் சிறுபையனாக இருந்தபோது, இதை நாங்கள், “Blind Man’s Bluff” என்று கூறுவதுண்டு.) அதே போன்ற [ஆனால்] அற்பமான ஆவியினால் பிறழ்வுபடுத்தப்பட்ட ஒரு விளையாட்டாகவே இயேசுவின் விரோதிகள் செய்த விஷயம் தோற்றம் அளிக்கிறது. [54]ஆலோசனைச் சங்கத்தார் இயேசுவைத் தவறாக நடத்தினர் என்ற மனப்பதிவை மத்தேயுவின் சுவிசேஷ விவரம் முன்விட்டுச் செல்லுகையில், லூக்கா சுவிசேஷமானது அதிகாரிகள்மீது பழிபோடுகிறது. மாற்குவின் சுவிசேஷ விவரமானது, இவ்விரு குழுவினருமே கர்த்தரைத் தவறாக நடத்தினர் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. அதிகாரிகள் இயேசுவைத் தவறாக நடத்தியபோது, அவர்கள் அவர்மீது கொண்ட பயத்தை இழந்திருந்தனர் என்பது தெளிவு (யோவா. 18:6ஐக் காணவும்). சனதெரீன் சங்கத்தாரின் [இந்த] செய்கையை அவர்கள் பிற்பாடு ஸ்தேவானை நடத்திய விதத்துடன் (அப். 7:54, 57, 58) ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.